

Stavka časnikarjev in tiskarjev

Danes niso izšli v Italiji dnevnikarji zaradi stavke, ki so jo napovedale sindikalne organizacije časnikarjev in tiskarjev. Namen stavke je opozoriti javno mnenje na pereče probleme, ki zadevajo svobodno informacijo v Italiji. Sindikalne organizacije omenjenih delavskih kategorij tudi protestirajo proti sedanjim vladnim politikam, ki ne zagotavljajo objektivnega poročanja. Med najbolj perečimi vprašanji je dviganje cene papirja, možnost samostojnega razvoja listov z državno podporo, garancije za svobodno opravljanje časnikarskega poklica tako pri velikih vsedržavnih listih, kot pri manjših krajevnih publikacijah in pri radioteleviziji. To so tudi stvari, ki zadevajo vse državljane, saj je informacija sredstvo oblikovanja javnega mnenja in tedaj tudi sredstvo oblasti.

Tudi slovenski listi v zamejstvu se borijo s hudimi finančnimi težavami in tudi naš tisk mora imeti pravico večjega razvoja in do popolnejše informacijske službe. Zato se tudi uredništvo Novega lista pridružuje sedanjemu vsedržavnemu gibanju za večjo svobodo tiska.

VEDNO HUJŠI gospodarski problemi

Pogovori med italijansko vlado in sindikalnimi organizacijami se bližajo koncu. Kot smo že poročali, sta se obe stranki sestali 16. maja in v tem obdobju imeli vrsto sestankov o posameznih temah, ki so jih predlagali sindikati. Govora je bilo o italijanskem jugu, o cenah, o gradbeništvu, o prevozihi, o penzijah in o davkih. Jutri zvečer pa je predviden sklepni sestanek, na katerem bo prišlo do izraza, v čem in kako sta se obe strani sporazumeli. Zaradi tega velja tudi v političnih krogih veliko zanimanje za izid omenjenega sestanka, saj je od njega odvisna prihodnja italijanska notranja in celo zunanja politika.

Medtem pa se gospodarsko stanje v državi močno zaostre. Prav v teh dneh je minister Colombo prikazal v Luksemburgu na zasedanju evropskega izvršnega sveta zelo težko italijansko ekonomsko stanje: plačilna bilanca je imela lansko leto 2352 milijard deficita, Italija je prejela v inozemstvu nad 3500 milijard posojila, tudi v prvih mesecih letošnjega leta deficit plačilne bilance rase in presega 600 milijard mesečno in poleg tega predvidevajo, da bo letos inflacija narasla na 20 odst.

Združene države in še posebno države Skupnega evropskega tržišča so v mejah možnega pripravljene priskočiti Italiji na pomoč pri njenih sedanjih težavah, toda zahtevajo garancijo, da bodo njihova posojila služila namenu, se pravi, da se bo izboljšalo

ekonomsko neravnovesje v trgovinskih odnosih. To vprašanje pa je tesno povezano z italijansko gospodarsko, socialno in notranjo politiko. In morda je v tem najtežja ovira za izboljšanje sedanjega stanja v državi. Vlada bi se morala odločiti za odločne korake, ki bi preprečili tisti začarani krog, o katerem je govoril ministrski predsednik Rumor na prvem sestanku s sindikati in ki ga predstavlja državna birokracija, klientelizem, izigravanje in nezaupanje. Toda iz vrste sestankov, ki so sledili, je prišlo do izraza, da je sedanjo italijansko notranjo politiko zelo težko urediti tudi zaradi pomanjkanja nekega jasnega gospodarskega in političnega načrta. Vlada koalicijske leve sredine se ohranja pri življenju na podlagi vrste kompromisnih rešitev, ki pa vsekakor ne morejo povsem nadomeščati jasnih programskih načrtov. Zato je razumljivo, zakaj je sedanja vlada v nenehni nevarnosti da zaradi strankarskih nesporazumov pade in zakaj se z več strani oglašajo novi predlogi o tako imenovanem »zgodovinskem kompromisu« med obema velikima ljudskima strankama KD in KPI ali celo predlog o posebni vladni koaliciji vseh strank ustavnega loka. In morda bo ta slednja rešitev res potrebna, da se na kakšen način zaustavi sedanji inflacionistični razvoj italijanskega gospodarstva.

Toda takih novih oblik vladne ureditve ne bo možno uresničiti v kratkem obdobju, medtem pa je treba v najkrajšem času rešiti vrsto hudih problemov, ki postavljajo v nevarnost stabilnost italijanskega gospodarstva. (dalje na 3. strani)

Grozi Italiji fašistični udar?

Po tistem, kar se je zgodilo v Brescii in kar se dan na dan dogaja v raznih krajih Italije, predvsem severne, se mora človek resno vprašati, če ne grozi Italiji fašistični državni udar. Nenehno naraščanje fašističnih atentatov je očiten znak, da se naglo večja števila fašističnih fanatikov, ki so pripravljeni na vsako še tako pustolovsko in obupno akcijo ter jo celo željno čakajo. Medtem ko se drži Socialno gibanje nekoliko ob strani, da bi vzbudilo vtis, da je branivec zakonitosti in miru, pošija naprej komaj dorasle mladeniče ali še ne, katere imajo na vrhvi zakrknjeni »veterani« nekdanjih terorističnih oddelkov salójske Socialne republike. Ni pa dvoma, da obstaja tesna povezanost med temi atentatorskimi skupinami in fašistično stranko.

Vprašanje je, ali si lahko privošči fašizem državni udar. Menimo, da na to cilja — in samo na to, ker si ne more obetati, da bo prišel kdaj z volitvami na oblast. Nedvomno pripravlja prevrat in glede na splošno apatičnost in nedejavnost državnih organov ima dovolj šans, da bi uspel s kako nenadno akcijo, posebno če bi naletel na podporo v drugih desničarskih krogih. Tako fašistično akcijo bi lahko preprečila le vojska, če bi hotela, in pa seveda predvsem ljudska protifašistična akcija, če bi demokratične stranke oziroma njihova vodstva ne ostala ob taki nenadni akciji tudi sama ohromljena. Lahko si je predstavljati, kakšna bi bila v tem primeru usoda naše manjšine.

Podražitev dnevnikov

Vsi italijanski dnevnikarji so se podražili s 1. junijem od 100 na 150 lir. To opravičujejo z naraščanjem stroškov, tako tiskarskih kot drugih. Med drugim gre 25 odst. od cene dnevnika prodajalcem časopisa, kar je gotovo pretirano. Dnevnikarji v tujini so se izognili temu »puščanju krvi« s strani prodajalcev s tem, da so jih obšli. Tako vidimo na ulicah avstrijskih, nemških in drugih mest stojala (za vsak list posebej), kjer spusti kupec denar v posebno puščico, ki razklene pokrov in kupec si vzame list. Ponekod pa niti tega, kajti ljudje so dovolj pošteni, da vržejo denar v puščico in vzamejo sama svoj izvod. Zakaj bi tega ne napravili v Italiji?

RADIO TRST A

:: NEDELJA, 9. junija, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Glasba za kitaro Joacquina Turina. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder »Veliki bedaki«. Napisal Aleksander Marodič. Prvi del. RO. Režija: Miro Opelt. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v Zabavni glasbi. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 13.30-15.30 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.30 »Nedolžna Irena«. Drama v treh dejanjih, napisal Ugo Betti, prevedla Nada Konjedic. RO. Režija: Jože Peterlin. 17.30 Nedeljski koncert. 18.00 Šport in glasba. 19.00 Karakteristični ansambli. 19.20 »Kajn in Abel«, ljudska opera. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 22.00 Nedelja v športu. 22.10 Sodobna glasba. 22.20 Oddih ob glasbi.

:: PONEDELJEK, 10. junija, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Glas in orkester. 19.00 Aleksander Bevilacqua izvaja skladbe Livie D'Andrea Romanelli. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.20 Jazz glasba. 20.00 Športna tribuna. 20.35 Slovenski razgledi: Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti - Slovenski trio: pianist Aci Bertonec, violinist Dejan Bravničar, violončelist Ciril Škerjanc. Beethoven: Trio op. 11 v b duru - Slovenski ansambli in zbori. 22.15 Južnoameriški motivi.

:: TOREK, 11. junija, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 12.50 Medigra za pihala. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. (Danilo Lovrečič). 18.15 Umetnost. 18.30 Komorni koncert. 18.55 Glasbeni utrinki. 19.10 Smeh ni greh, šaljive zgodbe Fortunata Mikuletiča »Delo in delovanje«. 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.00 Šport. 20.35 P. Mascagni: Silvano, opera. V odmoru (21.20) »Pogled za kulise«, (Dušan Pertot). 22.05 Ritmične figure.

:: SREDA, 12. junija, ob 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Pianist Dirk Joeres. 18.55 Formula 1: Pevec in orkester. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.00 Šport. 20.35 Simfonični koncert. Vodi Thomas Schippers. V odmoru (21.05) Za vašo knjižno polico. 22.00 Klasiki ameriške lahke glasbe.

:: ČETRTEK, 13. junija ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Godalni orkestri. 9.00 Sv. maša. 9.45 Mussorgski: Slika z razstave. 10.20 Glasbena matineja. 11.00 Mladinski oder »Reposetova zadolžnica«. Pravljica, napisala Lelja Rehar. RO. Režija: Lojska Lombar. 11.35 Slovenski razgledi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Priljubljeni pevci. 15.30 »Kajn in Abel«, ljudska opera. Drugi del. 16.30 Ritmični ansambli. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Slovensko ljudsko glasbeno izročilo (Valens Volušek). 18.50 Orkestri in zbori. 19.10 Marijine božje poti »Repentabor« (Alojz Tul). 19.25 Pisani balončki (Krasulja Simoniti). 20.00 Šport. 20.30 »Potovanje v Ameriko«. Radijska drama, napisal Odd Selner, prevedla Nada Konjedic. RO. Režija: Jože Peterlin. 21.30 Za ljubitelje jazza. 21.50 Gregorijanski spevi o Svetem Rešnjem Telesu. 22.15 Glasba v noč.

:: PETEK, 14. junija, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Sodobni italijanski skladatelji. 18.55 Skladbe Guida Cergolija. 19.10 Liki iz naše preteklosti »Ruža Lucija Petelin« (Lelja Rehar). 19.20 Jazz glasba. 20.00 Šport. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. 21.35 V plesnem koraku.

:: SOBOTA, 15. junija, ob 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Poslušajmo spet. 13.30-15.45 Glasba po željah. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. (Danilo Lovrečič). 18.15 Umetnost. 18.30 Koncertisti naše dežele. Sopranistka Ada Merni in pianistka Elena Plezzani. 18.50 Glasbena zlepljenka. 19.10 Družinski obzornik (Ivan Theuerschuh). 19.30 Zborovsko petje. 20.00 Šport. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Odskočna deska« (Adrijan Rustja). 21.20 »The Moody Blues«. 21.30 Vaše popevke. 22.30 15 minut z orkestrom Johna Blackinsella.

Nov francoski predsednik je moderen

Novi francoski predsednik Valéry Giscard d'Estaing je sicer le še malo časa v Elizejski palači, a je že večkrat presenetil francosko javnost z raznimi novostmi in izjavami, ki kažejo, da ima namen modernizirati in posodobiti življenje na vrhu francoske republike. Predvsem je proti togemu ceremonialu. Tako je te dni peš pospremil nemškega kanclerja Schmidta, ko je bil ta na obisku pri njem, iz Elizejske palače po elegantni cesti Faubourg Saint Honoré, do njegovega bivališča. Tudi sam je prišel ob

prevzemu oblasti peš v Elizejsko palačo. Očitno ni zaljubljen v črne limuzine, kot toliko drugih državnikov.

BELI INDIJANCI

Neki brazilski etnolog je naznanil, da je odkril v pokrajini Altamira v severni Braziliji pleme belih Indijancev, ki imajo modre oči in kostanjeve lase. Kot trdi etnolog Raimundo Alves, šteje pleme okrog sto ljudi, ima primitivne navade in hodi nago.

Vesti o belih Indijancih so se že večkrat pojavile in nekateri vidijo v tem dokaz, da so že v davnih dobah prispeli beli ljudje v Ameriko. Dejansko pa gre za potomce kakih belcev, ki so se izgubili v pragozdu, ali za potomce belih pustolovcev, ki so si vzeli v džungli Indijanko za ženo, s časom pa je njihovo potomstvo naraslo.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. • Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 • Odgovorni urednik: Drago Legiša • Tiska tiskarna Graphart. Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

POJASNILO

V zvezi s člankom »Pojasnilo škofovemu vikarju v Trstu« objavljenem v 989. številki N. l. avtor Igor Tuta želi opozoriti, da odloomek »Msgr. Škerl prav dobro ve, koliko časa ga mladinska verska skupina prosi...« gre razumeti v preteklem času: »...koliko časa ga je verska skupina prosila...« Čeprav je namreč omenjena skupina še vedno brez stalnega duhovnega vodje, obstaja možnost, da se bo problem kmalu ugodno rešil.

Mihec in Jakec se menita taljanske politike

— Znaš, Mihec, de se še zdejem, kadar se zmislem na tista glodja od doline šentflorjanske. Tisto ke prave: »ti, ke si, čeglih nisi, kej be reku ti, če be pršu tisti,

ke ni, ma je jn be reku: ti, ke nisi, čeglih si...«

— Ja, je smešno; ma u politiki je danes glih taku. Sej ne znaš, kadu je tisti, ke je, zatu ke morbet ni. Jn glih tisti, ke misleš, de ni, pej je. Vidi, denmo reč, mišine. Kej znaš ti, de so res fašisti? Sej se vsako tolko zgodi, de je ki kašen proces proti ledem, ke jem očitajo, de so teli spet naredet fašistovsko stranko. Jn tu pej ni smet delat. Če ni smet obnaulat fašistovsko stranko, če reč, de fašistovske stranke ni. Jn če je ni, pole mišini niso fašisti.

— Ja, jn jest be reku še, de če be bli mišini fašisti, pole jem tisti, ke so pruti fašizmi ne bli odobrili državno podporo. Zatu ke z državno podporo be blo pomenlo pomagat fašizmi, tu je glih taku, koker de be obnaulali fašizem. Jn poslanci, ke se prou gvišno na politiko zastopejo, bojo ja vedli, če mišini so al niso fašisti. Jn če so jem dali podporo pomeni, de niso.

— Tudi meni se zdi taku. Ma vidi, tle je tudi Almirante. Za njega vsi pravejo, de je fašist. Ma uan je tudi kapo od mišinov. Zdej kaku zastopeš tu, de je an fašist kapo od mišinov?

— Res je nomalo čudno. Morbet spada tu u svobodo vesti jn zatu je lahko tudi an fašist vpisan tudi pr demokristjanah al socialistah. Kadu mu brane! Še posebno, če fašistovske stranke, koker prave ustava je za-

kon Scelba, ni smet obnaulat. Jn taku se fašisti, ke se ne smejo organizirat, vpišejo u druge stranke. Tisti, ke je bol veren, se vpiše h demokristjanom, tisti, ke je bol za delauske pravice, pej h socialistam al komuniam. Tudi taku be znalo bet.

— Ne rečem, de ne. Ma spet me mote tu, de je dosti takeh, ke trmasto toučejo na tu, de so mišini res fašisti. Take reči se slišijo u kašnem občinskem odbori, na kašni manifestaciji jn posebno pr Slovenski Skupnosti. Jn pravejo, de be mogli mišinam vzet državno podporo glih zatu, ke so fašisti.

— Ma si zamerkau ti, de pruti tisti podpori govorijo prouzaprou samo tisti od Slovenske Skupnosti? Jn de drugi govorijo samo od tega, kaku moremo bet strašansko enotni jn zmiram budni!

— Ja, tista od budnosti je tudi lepa. Kej mislijo, de be mogli bet vse noči pokonci jn magari gledat na uakni, de se kej ne zgodi? Kej ni policija tista, ke be mogla bet budna? Jn pole — če fašizma ni smet obnaulat, pomene, de ga še ni. Jn če ga še ni, kej nanka govorimo...

— Znaš, kej sm se jest zdejem spounu? Ti bom povedau, neko poslušaj! Je blo u cajti fašizma, tabat, ke je komendirau Mušolini. Jn je pršu u ano fabriko an fašistovski kaporjon. Jn je šou h direktorji jn mu je reku: »Mi znamo, de pr vas so tudi delouci, ke niso fašisti. Dejte mi taku, zoupno, povedat, kolko je pr vas komunistov!« Jn direktor mu reče: »Ja, taku, anih 25 pr stu.« Jn uni ga sprašava naprej: »Jn socialistov?« — »Tudi 25 pr stu.« — »Jn demokristjanov?« — »30 pr stu.« — »Jn liberalcov?« — »Aneh 10 pr stu.« — »Pej republikancov?« — »Tudi 10 pr stu.« — Tabat se tiste, kapo začude jn reče: »Jn fašisti?« — Jn direktor, ves ve-seu: »A, tisto smo pej vsi.«

Tudi na Severnem Irskem bi radi »prištevali« manjšino

Usoda Ircev na Severnem Irskem je zelo podobna usodi slovenske manjšine na Koroškem. Skoro tisoč let so Angleži nasilno gospodarili na tisti zemlji, jo raznarodovali in pobijali ter zapirali irske domoljube. Posrečilo se jim je, da so postali iz invazorjev in okupatorjev, ki so predstavljali manjšino, s časom s pomočjo takih nasilnih metod večina, in zdaj bi radi uničili še tisto irsko manjšino, ki je ostala. Obupanost, narodnostno in socialno zatiranim Ircem končno ni preostalo drugo, kakor da so se tudi sami poslužili nasilne metode in začeli preko svoje tajne organizacije »IRA« boj za svojo enakopravnost.

To pa je dalo angleški večini — ki jo tukajšnji tisk netočno označuje za »protestante«, kajti boj na Irskem nima verskega, ampak narodnostni značaj, in verska pripadnost je pri tem le drugotnega pomena, poleg tega pa pri Angležih nikakor ne gre za kako enotno protestantsko vero, ampak za vsaj tri različne veroizpovedi — priložnost, da je še zaostila svoje nasilne metode. Kot ošabna in šovinistična večina, ki se tudi socialno smatra za »nekaj boljšega« od Ircev (kot se imajo vsi zatiralci za »višje« od svojih žrtev), so z veseljem izkoristili to priložnost in začeli izvajati strahovit teror nad irsko manjšino. Ker se jim je zdelo, da je dosedanja Faulknerjeva vlada, v kateri je bilo tudi nekaj irskih ministrov, preveč »popustljiva« do irskih zahtev, so fanatične angleške nacionalistične organizacije organizirale »splošno stavko«, s katero so ohranile življenje na Severnem Irskem. Namesto da bi bili britanska in severnoirska vlada odločno nastopili proti temu nasilju in zaščitili Irce, je Faulkner z drugimi angleškimi ministri vred odstopil ter tako ugodil angleškimi ekstremističnim organizacijam. Britanska vlada je hinavsko zavijala oči.

Šele ko so angleške ekstremistične organizacije dosegle, kar so hotele, je poslala v deželo vojaštvo in »vzela stvar v svoje roke«, kar pomeni, da bi pod videzom varovanja miru dajala potuho angleškim skrajnjem in tlačila Irce k tlom.

S terorjem se je posrečilo Angležem, da so ustrašovali del irske manjšine, kar se je pokazalo pri rezultatih zadnjih britanskih parlamentarnih volitev. Zdaj, po novem valu terorja, ki spominja na znani teror Heimatdiensta na Koroškem in na »šturm« za odstranjevanje slovenskih krajevnih napisnih tabel, zahtevajo angleški skrajneži no-

vo »ugotavljanje« in »štetje« irske manjšine, v prepričanju, da se bo v takem zastraševalnem vzdušju mnogo Ircev balo izjaviti se za svojo pravo narodnost. Zmanjšano število irske manjšine pa bi pomenilo novo zmogostavje za nasilno večino in nov vzrok ter povod, da se še zmanjšajo že itak pičle politične in socialne pravice manjšine.

Spričo teka ni čudo, da je tudi papež povzdignil svoj glas in se zavzel — vsaj posredno — za irsko manjšino, zahtevajoč prenehanje terorja. Lahko pa se reče, da demokratična evropska javnost vse preveč brezbrizno gleda na tisto, kar se dogaja na Severnem Irskem in kar je v sramoto tako tamkajšnjim vladajočim krogom, kot Veliki Britaniji in vsej zahodni Evropi. Zahodni demokratični narodi in države bi morali že davno poseči vmes in opozoriti britansko vlado na njeno odgovornost ter podpreti zatirano irsko manjšino. Tudi vzhodna Evropa kaže enako apatično nezanimanje za dogajanje na Severnem Irskem, omejujoč se na kake platonične obsodbe. Po nekem tihem sporazumu danes boj za pravice malih odvisnih narodov in manjšin ni ljub niti Zahodu niti Vzhodu in tak odpor šibkih proti zatiranju velikih je skoro vedno označen za »nacionalizem« in »ekstremizem«, medtem ko naj bi veljale vlade večine, pa če so še tako nasilne in tiranske, za izraz zakonitosti in zmernosti.

GENERAL JAKA AVŠIČ O SLOVENŠČINI V JUGOSLOVANSKI VOJSKI

Slovenski partizanski general Jaka Avšič je že od nekdaj vztrajen in vnet branilec pravic slovenščine v jugoslovanski vojski. Pred leti je objavil o tem več člankov v slovenskih listih, zlasti v »Delu«. Zdaj pa je objavil nov članek o tem v zadnji številki štirinajstdnevnikarja »Naši razgledi«, pod naslovom »Novi zvezni zakon o narodni obrambi«. V njem opozarja na možnost, ki jo nudi ta nova ustava in novi jugoslovanski zakon o narodni obrambi za uveljavljanje slovenščine v vojski, da naj bi bili namreč slovenski vojaki združeni skupaj v čete, kjer bi bil lahko poveljevalni jezik slovenski, enako tudi vojaški pouk.

SHOD SAMCEV IN SAMK V RIMINIJU

V mestu Rimini se je končal zadnji dan maja prvi veliki shod samcev in samk, ki je imel obliko ljudske veselice. Priredila ga je tamkajšnja letovišcarska ustanova. Namen shoda je bil dati samcem in samkam priložnost, da se seznani — in tako naprej, kar naj bi privedlo do poroke. Problem samcev in samk je namreč pogosto v tem, da v svojem navadnem okolju ne naletijo na primerne partnerje ali partnerke, da bi napravili konec svojemu samčevstvu. Shoda se je udeležilo nad 1300 samcev in samk. Poleg oddiha na splošno so bili na sporedu plesi, tekmovalja, izleti, razne druge zabave in okrogla miza, pri kateri so razpravljali o etičnih in socialnih problemih samskih ljudi.

BO TRAJALO?

Ameriški zunanji minister Kissinger je končno dosegel, da so Sirci in Izraelci podpisali sporazum o odmiku sil na Golanu in si začeli izmenjavati vojne ujetnike. Vendar so Sirci že izjavili, da smatrajo to samo prvi korak do »popolne osvoboditve vseh arabskih ozemelj«, med katere prištevajo tudi ozemlje države Izrael, v Izraelu pa tudi niso zadovoljni, da se je njihova zmaga na

bojiščih spremenila v poraz po »sporazumih«, na ameriški pritisk, ker se hočejo Združene države na izraelske stroške spet zasidrati v arabskem svetu, da bi začele izrivati od tam Sovjete in si zagotovile petrolej. Tako ima sporazum med Sirci in Izraelci kaj šibke temelje.

—o—

SLOVENSKA REVILJA ZA BOLNIKE

V Ljubljani izhaja posebna slovenska revija za bolnike, ki jo širša javnost bolj malo pozna. To je revija »Prijetelj«, ki izhaja šestkrat na leto. Izdaja jo jugoslovanska provinca Misijske družbe. Uredništvo je v Maistrovi 2, 61000, Ljubljana. Revija je lepo opremljena, vedno z živobarvno vedro sliko na ovitku, in prinaša članke ter pesmi, ki so bolnikom v tolažbo, jih razveseljujejo ali zabavajo. Prinaša tudi reportaže o bolnikih in njihovi usodi in verske članke. Zadnja številka vsebuje med drugim članek o boleči usodi rodu Kennedy.

DA BODO IMELI NAŠI OTROCI BOLJŠE ZOBE

Da bi zagotovili vsaj našim otrokom bolj zdrave in močnejše zobe, bi bilo treba, po nasvetih strokovnjakov: 1) bolje seznaniti javnost z načeli in metodami za higieno ust; 2) omejiti porabo sladkorja, da se zmanjša razjedanje zob — karies; 3) slaščičarske industrije naj bi ne uporabljale toliko sladkorja, ali pa drugačne snovi za sladkanje; 4) zaposliti vse razpoložljivo zdravniško in bolničarsko osebje v akciji za bolj zdrave zobe; 5) potrebno bi bilo dajati otrokom fluor za okrepitev zob, tako v pitni vodi kot tudi v soli, v mleku ali v tabletah.

Vedno hujši gospodarski problemi

(nadaljevanje s 1. strani)

Sedanja vlada je že sprejela nekaj najnujnejših ukrepov. Dovolila je zvišanje cene časopisov, bencina, avtomobilov, zvišala pa bo tudi davke IVA in neposredne davke. Istočasno pa ni nudila nikakega zagotovila, za boljšo uporabo novih doklad. Tudi zvišanje davkov samo srednjemu sloju, ne pa bogatašem je povzročila razumljivo nezadovoljstvo. Nevarno je, da bodo ti vladni ukrepi težko vplivali na sklepno srečanje med vlado in sindikati in da ne bo prišlo

do vidnejših sporazumov med obema sogovornikoma. V tem primeru je predvideti vrsto stavkovnih gibanj, ki bi še bolj ohromili sedanje gospodarsko stanje v državi. Tega pa si ne želi nihče in še najmanj delavski razred, ki je že v preteklosti prevečkrat plačeval napačne korake gospodarske politike. Tudi v tem primeru je zato želeli, da bi tako na politični, kot na sindikalni ravni prevladala zdrava pamet za ureditev in izboljšanje notranjih in mednarodnih državnih odnosov.

Slovenska skupnost ponovno zahteva razpust MSI

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je na seji, ki je bila 30. maja, sklenil ponovno nasloviti na oblasti zahtevo o razpustu fašistične stranke MSI in vseh fašističnih organizacij, kar je Slovenska skupnost zahtevala tudi v deželni zbornici; obenem je odbor še enkrat izrazil svoje ogorčenje nad dejstvom, da so vse stranke, razen liberalne, pred kratkim odobrile v parlamentu milijardne podpore MSI, kar je po mnenju izvršnega odbora Slovenske skupnosti nedvomno zgodovinska napaka. To napako se da popraviti le s takojšnjim odvzemom MSI javnega finansiranja, drugače bo ta stranka postala politično vedno močnejša, ker bodo pač nje ne blagajne polne.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je pozval svoje somišljenike, naj v slovenskih organizacijah, društvih, antifašističnih odborih itd., v katerih delujejo, zagovarjajo antifašistično zahtevo Slovenske skupnosti, to je razpust MSI in vseh fašističnih organizacij ter takojšen odvzem javne podpore MSI. Na tak način bomo kot Slovenci

doprinesli danes svoj učinkovit delež v boju proti fašizmu in vsakršnemu nasilju.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je nato izrazil solidarnost članov izvršnega odbora, devinsko-nabrežinskemu županu dr. Dragomiru Legiši, ki je prejel grozilno pismo od fašistične SAM.

V nadaljevanju se je izvršni odbor proučil sedanjí politični položaj slovenske narodne skupnosti v Italiji, predvsem v luči zadnjih dogodkov pri nas in v Italiji, ter sklenil pozvati vse slovenske politične in kulturne organizacije ter vse slovenske izvoljene predstavnike, da z enotnim nastopom pred pristojnimi oblastmi zahtevajo globalno zaščito slovenske manjšine. Antifašizem odgovornih strank bi tako prišel tudi do konkretnih rezultatov v korist slovenske narodne skupnosti, ki je bila v zadnjem času zopet predmet fašističnega besa.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je nato obravnaval učinkovitost prisotnosti Slovencev na mednarodni konferenci o manjšinah in z zadovoljstvom ugotovil, da se mnogi slovenski strokovnjaki ter kulturni in politični predstavniki vestno pripravljajo na to konferenco, ki bo v prvi polovici julija v Trstu.

SKLADATELJ UBALD VRABEC V SKK

V soboto, 1. junija, je v klubu predaval znani pevovodja in skladatelj, Ubald Vrabec. Govoril nam je o glasbi in zdravju in nam povedal naslednje:

Glasba vzbuja v človeku različna razpoloženja, vesela in slaba. Mnogo zdravnikov, med katerimi tudi znani psihoanalitik Freud, je ugotovilo, da duševno razpoloženje lahko uspešno podpre zdravljenje z injekcijami in raznimi tabletami. Glasba je lahko zdravilo. Kot vsako zdravilo pa je tudi glasba obenem tudi škodljiva, strup, predvsem če jo poslušamo v nepravem času, ali ambientu. Zato bomo najbolje storili, če se bomo slabe in neprijetne glasbe izogibali, prav tako kot se izogibljemo vseh zdravil, ki so nam za naše zdravje lahko škodljiva.

Prihodnjo soboto, 8. junija, bo v SKK zaključni zabavni večer s plesom. Začetek kot navadno ob 19.15. Vabljeni!

O turneji našega gledališča

Stalno slovensko gledališče se je vrnilo s sedemnajstdnevne turneje po Jugoslaviji, kjer je bilo deležno izrednega sprejema in velikega umetniškega uspeha. Naše gledališče je nastopilo z 12 predstavami Eduarda De Filippa »Božič pri Cupiellovih« v Postojni, Murski Soboti, Ptuj, Mariboru, Ljubljani, Črnomlju, Metliki, Zagrebu, Karlovcu, Ohridu, Skopju in Beogradu ter z dvema predstavama Asturiasove drame »Torotumbo«. Gledališče je bilo povsod pristrčno sprejeto, zlasti v Ljubljani, Zagrebu, Skopju in Beogradu.

Zagrebski Vjesnik, skopska Nova Makedonija, beograjski časopisi Politika, Borba, Politika-express in Večernije novosti ter vse radiotelevizijske postaje so zelo obširno poročali o predstavah in kulturno politični pomembnosti gostovanja gledališča slovenske narodne skupnosti v Italiji, zlasti še o veliki uigranosti ansambla in umetniški potenci posameznih igralcev. Posamezne gledališke hiše in najvišji predstav-

niki kulturnih in družbeno političnih organizacij so povsod priredili sprejeme in poudarili svojo naklonjenost do našega gledališča in do vse naše narodnostne skupnosti. S tem v zvezi je treba poudariti, da je v celoti prišla do izraza vloga našega gledališča, ki poleg nenehne, spontane in organske povezanosti s kulturo matičnega naroda in celotnim jugoslovanskim kulturnim prostorom opraviča tudi žlahtno nalogo povezovanja dveh različnih svetov, ki se na tem našem ozemlju srečujeta, spoznavata in medsebojno oplajata.

Na tem dolgem in napornem gostovanju se je ves ansambel Stalnega slovenskega gledališča izkazal z veliko požrtvovalnostjo in še enkrat potrdil kako trdoživost, ljubezen in predanost umetniškemu poklicu nadoknadijo velike težave in neurejenost gmotnega in juridičnega položaja, zaradi katerega se ta pomembna ustanova Slovencev v Italiji še danes bori z vprašanjem svojega obstoja.

DEŽELNA KOMISIJA ZA SLOVENSKE ŠOLE

Pred kratkim so profesorji in učitelji slovenskih šol na Tržaškem in Goriškem izvolili svoje zastopnike v posebno deželno komisijo, kot jo predvideva zakon o slovenskih šolah.

Za zastopnika ravnateljev višjih srednjih šol je bil izvoljen ravnatelj Vladimir Turina. Za predstavnika ravnateljev nižjih srednjih šol je bil izvoljen ravnatelj Ivan Baša; didaktične ravnatelje bo v komisiji zastopal Egidij Strnad, nadzornike za osnovne šole pa Oskar Bole. Profesorje višjih srednjih šol bo zastopal Albin Sirk, profesorje nižjih srednjih šol Aleksander Kriščak, učitelje pa Stanka Hrovatin.

Tržaški pokrajinski svet je v to komisijo že imenoval Marija Maverja, Lucijana Volka in Borisa Iskro, goriški pokrajinski svet pa še ni določil svojih predstavnikov.

TISTI PAR JE IZ BAZOVICE

Kot znano, je objavil tednik »Il Meridiano di Trieste« pred kratkim na ovitku skliko lepega para plavalasih novoporočencev, ki glasujeta pri referendumu, še v poročnih oblekah. List ni navedel, odkod je fotografija. V resnici je posnetek iz Bazovice in gre za znan slovenski novoporočeni par, ki se je 12. maja poročil v tamkajšnji cerkvi, nato pa odšel na volišče.

Stoletnik med openskimi tramvajarji

V nedeljo je obhajal stoletnico upokojeni openski tramvajar g. Andrej Crevato. Doma je s Piranskega in očeta je izgubil, ko je bil komaj pet let star. S trinajstim letom si je moral že sam služiti kruh — imel je namreč še šest bratov, tri starejše in dva mlajša, mati vdova pa jih ni mogla vseh prerediti. Pozneje si je služil kruh v Trstu, kamor je prišel s 15. letom, v Milanu in na Dunaju. A srce ga je gnalo nazaj v Trst, kjer so ravno takrat ustanavljali openski tramvaj. Bil je sprejet v službo, najprej v skladišče in nato za sprevodnika. On je bil tisti, ki je predlagal vodstvu uvedbo mesečnih vozovnic po znižani ceni, ko je videl, da kljub

tramvaju mlekarce in delavci še vedno hodijo rajši po Scali santi, ker so bile vozovnice zanje predrage. Vodstvo je z zadovoljstvom sprejelo njegov predlog. Pozneje je postal kontrolor, a leta 1934 je stopil v pokoj. Še zdaj pa je čvrst in hodi sam nakupovati življenjske potrebščine za gospodinjstvo. Openci ga imajo radi. Njegov recept za dolgo življenje je: »Delati in biti zmeren v jedi in pijači — ter imeti rad ljudi.«

Zelimo mu še veliko zadovoljnih let v zdravju in čilosti.

HRUP V DOLINI

Občinski svetovalec Slovenske skupnosti v Dolini Glavko Petaros je naslovil na tamkajšnjega župana vprašanje v zvezi s hrupom, ki ga podnevi in ponoči povzročajo stroji v tovarni Velikih motorjev, in v zvezi s šumom, ki se širi od terminala čezalpskega naftovoda pod Dolino. Svetovalec vprašuje, kaj je občinska uprava ukrenila proti omejenim nevšečnostim.

IZPITI NA UČITELJIŠČU

Ravnateljstvo Državnega učiteljišča A. M. Slomšek v Trstu sporoča, da se vstopni izpiti za posamezne razrede začne 17. junija ob 8.30 s pismeno nalogo iz slovenščine. Razpored izpitov je nabit na šolski oglasni deski.

Devin-Stivan

PRODUKCIJA GM

Kuturni krožek Devin - Stivan in podružnica Glasbene Matice Devin organizirata v soboto, 8. junija 1974 ob 20.30 v društvenih prostorih v Devinu nastop gojencev Glasbene Matice.

Vljudno vabljeni! Vstop prost!

Nova fašistična taktika

Vse kaže, da se fašistične drhali poslužujejo vseh mogočih sredstev in ustrahovanj, da bi se zopet prerinile do moči in oblasti. Naše ljudstvo na Goriškem je pretrpelo od črnih tolpe že vse mogoče, od ricinusovega olja in bikovk do požiganja celotnih vasi, do zaporov in ječ, do poniževanja brez dna, da bi se zrušila njegova narodnostna zavest in življenjski obstoj.

Kljub vsem črnim dnevom neskončnega trpljenja pa je ljudstvo obstalo in vzdržalo.

Ostali pa so še potomci nekdanjih režimovcev, ki se pod raznimi imeni črnih brigad, vetrnic ali mehaničnih oranž poslužujejo novih sredstev, da bi prevrgli sedanji družbeni red in tudi sožitje med slovenskim in italijanskim prebivalstvom ob tej meji.

Neznanci pošiljajo posameznim našim osebam in ustanovam grozilna pisma. V Gorici so pa začeli zadnje dni telefonirati na posamezne slovenske šole, naj se pazijo, ker da je v poslopju podtaknjena bomba.

Varnostni organi, ki so prišli iskat razstrelivo, seveda tega niso našli. Vendar so morali dijaki in šolarji za uro ali dve prekiniti pouk in preplašeni zapustiti šolsko poslopje. Neznani telefonski obveščevalci so

le dosegli vsaj delno svoj namen, da bi prestrašili starše, od katerih se nekateri že boje pošiljati svoje otroke v slovenske šole.

Namen dobro znanih pobalinov je seveda tudi ta, da bi ovirali s takim ustrahovanjem bližnje vpisovanje slovenskih otrok v naše šole. Vsa naša in poštena italijanska javnost obsoja tako početje in pričakuje, da bodo oblasti preprečile tudi te vrste fašistični ustrahovanj, ki bolj kot naši narodnostni skupini škodujejo ugledu italijanske države same.

Vsem našim staršem pa naslavljamo poziv, naj se tudi od te nove fašistične taktike ne pustijo ustrahovati!

—o—

OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

Se nekaj dni pouka loči šolarje in dijake od zaključka šolskega leta. V goriški pokrajini jih je skupno dvajset tisoč po vseh šolah in zavodih. V drugem in petem razredu osnovnih šol se bodo že prihodnji teden začeli prehodni izpiti. Prav tako tudi zaključni v tretjem razredu nižjih srednjih šol. Vseh kandidatov za izpite je v goriški pokrajini 827, od teh v Gorici sami 685.

Začetek zrelostnih izpitov je določen za dan 2. julija.

Na goriških slovenskih višjih srednjih šolah so štirje na klasičnem liceju, trije na učiteljski, pet pa na višji trgovski šoli. Kandidati iz prvih dveh šol bodo polagali izpite pred maturitetnimi komisijami v Trstu.

Vsem izpitnikom in maturantom voščimo dosti sreče v »vročih« dnevih.

Doberdob

STARE KORENINE

V našem kraju je živel v prejšnjih časih še dosti starejših sosedov, ki so učakali visoka leta v delovnem in trdnem zdravju. Mlajši rod pa kaže, da je bolj šibak, kljub izboljšanim življenjskim pogojem.

Vendar še živijo v naši soseski trdne korenine starega kova. Ena takih je tudi Andrej Žužič, ki bo obhajal 26. junija 80-letnico rojstva, obenem pa tudi 55-letnico svojega zakonskega življenja.

Našemu starosti želimo, da bi učakal v zdravju še nadaljni življenjski jubilej.

S TRŽAŠKEGA

PISMO STARŠEV IZ KRIŽA

Združenje staršev otrok slovenskih šol v Sv. Križu je naslovilo na tržaškega župana naslednje pismo:

»Podpisani odbor Združenja staršev iz Sv. Križa se obrača na Vas s prošnjo, da bi podvzeli primerne ukrepe v smeri uresničevanja načelno že sprejetih obveznosti, ki jih vsebuje petletni načrt v pogledu novega slovenskega šolskega centra v Sv. Križu.

Uporabljamo priložnost, da opozorimo na na stike, ki smo jih imeli z odgovornimi občinskimi upravitelji ob priliki sestanka, ki ga je s tem v zvezi priredila Konzulta za Zahodni Kras na Proseku dne 22. marca 1974, na katerem je bilo osvojeno stališče o nujnosti gradnje novega šolskega objekta na območju naše vasi. S tem v zvezi bi radi v čim krajšem možnem času izvedeli, če je občinska uprava, ki ji Vi načelujete že izdala kak načrt v tem smislu. V pozitivnem primeru, Vas podpisani vljudno naprošamo, da nas uradno seznani z njegovo vsebino. Obenem Vas spomnimo na že sprejeti predlog omenjene Konzulte, da občinska uprava začasno poskrbi za prevoz dijakov nižje srednje šole na sedež (»Lego«) in obratno.

V pričakovanju skorajšnjega odgovora, Vas prosimo, da sprejmete izraze našega globokega spoštovanja.«

NAGRADA ZA ČLOVEČANSKE DOBROTE IN VZAJEMNOSTI »DEVINSKI GRAD«

Devinsko-nabrežinska občinska uprava sporoča, da bodo tudi letos konec avgusta podelili nagrado človečanske dobrote in vzajemnosti »Devinski grad«, ki jo je lani ustanovil devinski pric Torre e Tasso. Nagrada obstaja v pergametnih diplomah in v skupnem znesku 400 tisoč lir. Podeljena pa bo otroku od 6 do 15 let starosti, ki se je odlikoval s posebnim dejanjem dobrote; mladeniču ali mladenki od 15 do 25 let starosti ter starejšemu od 25 let za posebna dejanja človečanske vzajemnosti. Za nagrajenega otroka je predvidenih 50 tisoč lir, za mladeniča 150 tisoč in za starejše 200 tisoč lir. Kandidate za nagrado morata predlagati najmanj dva občana iz Devina - Nabrežine posebni razsojevalni komisiji, ki ji predseduje župan ali njegov pooblaščenec in ima sedež v devinskem gradu. V poštevi prihajajo le kandidati s stalnim bivališčem v devinsko-nabrežinski občini. Rok za predložitev prošnje poteče 31. julija.

Opčine

BALETNI NASTOP

V soboto, 8. junija, ob 20.30 in v nedeljo, 9. junija, ob 17. uri bo zaključni nastop baletnega tečaja prosvetnega društva »Tabor« na Opčinah.

Nastopilo bo preko 50 gojenk pod vodstvom učiteljice Anice Cah.

DEŽELNI »STATISTIČNI PREGLED«

Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina (Odborništvo za načrtovanje in proračun) je izdala knjižico »Compendio statistico 1973«, ki obsega na 192 straneh vse važnejše statistične podatke o deželnem gospodarstvu, prebivavstvu, o turizmu, prometu, obrti, trgovini itd., razčlenjeno po občinah in pokrajinah ter conah.

Štandrež

MALO TAKIH

V Štandrežu še vedno srečujemo 81-letnega možakarja Jožefa Maraža, o katerem lahko rečemo, da jih je med nami še malo takih po svoji trdni domači zavesti in bridkih življenjskih skušnjah. V mladosti se je izučil za zidarja. Med prvo svetovno vojno je bil vojak na ruski fronti v Galiciji. Bil je hudo ranjen, ko mu je Kozak presekala nekaj reber. Komaj je malo ozdravel, so ga poslali spet na fronto, kar za tri leta.

Ko se je vrni domov, se je oženil z Justino Cotičevo z Vrha. Družina je začela rasti, z njo pa tudi delo in skrbi. V drugi vojni je spet preživljal težke dni, ko so mu tudi Nemci premetavali hišo in iskali partizane. Rešil se je kot bivši avstrijski bojevniki.

Vendar je še do danes ohranil svojo dobro voljo z veseljem do dela na vrtu in branjem slovenskih knjig.

Naj bi jo še ohranil do prihodnjih dni, mu želijo vsi sosedje in tudi mi!

»Ptička briegarca«

Prejšnji teden je priredilo Planinsko društvo v Gorici prav prisrčen literarno-družabni večer na svojem sedežu, da počasti 80-letnico svojega navdušenega člana Ludvika Zorzuta in izid njegove pesniške zbirke »Ptička briegarca«.

Po pozdravu društvene predsednice Smetove je pesnik planin, Bdr. Gorice, njih cvetlic in ptic, v besedah polnih čustva in humorja, kakor zna le on, razložil, kako je zbirka pesmi nastala, njeno rast in pomen.

Zanimivo ga je bilo poslušati pri njegovi lastni kritiki, pa tudi zavesti, da je pri osemdesetih letih narisal mejnike in podobe svojega življenja iz Brd, kjer je ptico lojerco ali bregarco poslušal, iz štajerskega Pohorja in planin, pa spet med domačine pod Matajur in Kanin in še podobne kraje ob Soči, kjer zdaj živi »ortogonari« in kluba starih študentov »secretarius«.

Po živahni in sveži jubilatovi predstavitvi

svoje ptičke in Muze je Tomaž Pavšič razčlenil pesniške prvine v Zorzutovi zbirki s poudarkom na izčrpne in z veliko natančnostjo sestavljene literarno-zgodovinske opombe urednika te zbirke, Marjana Breclja, ki že same obsegajo nad štirideset strani in so dragocen prispevek h kulturni zgodovini Goriške.

Osebnost živahnega člana goreče mladine in duhovito šegavo podoba dramilca starih goriških študentov je v kratkih besedah pozdravil še prof. Bednarik in voščil pesniku in prijatelju Ludviku ob stoletnici še nov jubilej in tudi pozneje.

Sledile so živahne napitnice, ki jih je jubilat v smehu in resnobi zaključil:

»Staro, novo skoz spomine
pride, zgine
kot oblak...
tik tak, tik tak.«

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

KOCBEK BO OBHAJAL SEDEMDESETLETNICO

Letos, 27. septembra, bo dopolnil Edvard Kocbek, največji sodobni slovenski pesnik in najaktualnejši pisatelj, sedemdeset let. Rojen je bil na omenjeni dan leta 1904 pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

Zadnja leta malo objavlja, vendar smo pričani, da nam pripravlja še kakšno prijetno presenečenje. Predvsem bi seveda radi brali nadaljevanje njegove »Tovarišije« in »Listine«, radi bi videli zbrane v zbirki njegove nove pesmi in doživeli zlasti tudi kako knjigo esejev o slovenskih in splošnih problemih.

Edvard Kocbek

ČUDEŽ IN PROTIČUDEŽ

ZACETNA

Dober dan dober večer, dobro jutro!
Vrnil sem se med tisočletja.
Svetle višine mi jedo z dlani
in daljave mi sedajo na bližine.
Starodavna sonca sijajo iz rud,
morja se ljubijo z bregovi,
gnezda se zapredajo med rogovile
in krepke žile vežejo marmor.
Okoli mene se prerivajo živali
in poredni vetrovi me obletavajo.

Slepi pastir z otokov sem,
prepoznavam vas s prsti,
ko prihajam iz stare votline.
Od vseh strani se zbirate,
krotko se tiščite pod mojo roko,
topli ste in zdravi in vdani.
Vsakdo med vami je na svojem mestu,
roparji ropajo, mah se košati,
vreclec poskakuje, gora se preteguje,
dež uspeva in ptič leta na pamet.

Okorni jezik se mi je razvezal,
začenjam preprosto jutranjo pesem,
slavim postavo in mere sveta,
kakor sta jih pretehtala ded in oče.
In ko se utrudim, začutim uroke,
sinova sta podedovala čarovne besede.
Ves dan se igrata in spreminjata svet,
pod pazduho imata zagozdo kruha,
na glavi golobe in leve ob nogah.

PREDMETI

Otrok igra na orglice,
igra nežno in sanjavo,
nebo se je zagugalo,
strehe so se upognile,
vrata so se odprla,
stopnice so poskočile,
drevesa so začela hoditi,
vse bi rado odšlo v Tibet.

Pazite na predmete,
ko jih jemljete v roke
ali jih mečete na smetišče.
Utrujen mož gre zvečer domov
na rami nese svetlo sekuro.
Ni izgubljenih predmetov
in ni najdenih predmetov,
poznamo le spremenjene stvari.

Knjiga odide v glavo,
žebelj se zarije v križ,
klobuk postane strašilo
in lampijon zagori
v neznanskem otrokovem spominu.
V svoje vnebovzetje bodo stvari
odnesle več človeškosti
od nas, ubogih ljudi.

NOVA ŠTEVILKA REVIE »MOST«

Te dni je v Trstu izšla nova 39. in 40. številka revije »Most«, ki je v celoti posvečena mednarodnemu študijskemu srečanju o vodenju naravnih parkov. To srečanje je bilo v Sesljanu dne 10. novembra lani.

Revija objavlja vse referate, ki so jih prebrali na srečanju posamezni znanstveniki in strokovnjaki.

NOVA ŠTEVILKA »EMIGRANTA«

V Tržaški knjigarni je dobili novo številko lista »Emigrant«, glasila zveze Slovenskih izseljencev iz Beneške Slovenije. List je dvojezičen in prinaša pregled nad stanjem izseljenstva in nad razmerami, posebno gospodarskimi in političnimi, v Slovenski Benečiji. Zadnja številka poroča tudi o »Dnevu emigranta« (izseljenca) v Čedadu. Želeti je, da zi Slovenci, ki se zanimajo za Beneško Slovenijo in njene probleme, čimbolj segali po tem listu. Izvod stane 100 lir.

SLOVENSKA OHCET

Društvo slovenskih izobražencev je imelo pretekli teden na sporedu slovenski celovečerni film »Cvetje v jeseni«. Nekateri, ki ga še niso videli so si ga ogledali, nekateri pa so si ga ogledali tudi drugič.

Ta ponedeljek, 10. junija imamo na programu zopet slovenski film in sicer »Slovenska kmečka ohcet«. Tako bomo povezali družabno srečanje z ogledom tega filma. Začetek večera je ob 20.30.

Nova številka »Cerkev v sedanjem svetu«

3. in 4. številka revije »Cerkev v sedanjem svetu« je posvečena vprašanju pastore. Kot znano, obravnava vsaka številka kak poseben problem dušnega pastirstva. Uvodni članek je napisal Jože Sovinšek pod naslovom »Idilike v pastoralni ni več«. V njem ugotavlja v današnjem dušnem pastirstvu na Slovenskem. »Stare metode in prijemli se odpovedali«, piše. »Vsi se čutimo negotove, vsi vemo, da sami nismo več vsemu kos. Ne obvladamo več problemov in nalog, ki stoje pred nami...«. Iz članka diha kljub optimistično zvonečemu zaključku nekaka malodušnost in celo občutek zmedenosti, premajhne notranje trdosti. Moti tudi izraz »slovenska Cerkev«, ker navadnemu kristjanu težko gre v glavo, da imamo Slovenci lastno Cerkev, kot bi se dalo sklepati iz tega izraza. Mišljena je najbrže le Cerkev na Slovenskem, toda besedi »slo-

venska Cerkev« predpostavljata neko nacionalno Cerkev. Potemtakem bi imel vsak narod svojo Cerkev, kar močno spominja na pravoslavlje in tudi na protestantske Cerkve, kjer so bili svoj čas kralji tudi vrhovni poglavarji Cerkve. Kaže, da so se nekateri zelo navadili takega izražanja in se mu težko odrečejo.

Viljem Pangerl piše o »pastorali v zgodovini«, Rafko Valenčič pa podaja »poskus orisa nove pastore«. Ta članek je najzanimivejši in najboljši v tej številki. Avtor piše med drugim o vlogi družine in pastoralni skrbi zanjo ter pravi: »Družinska vzgoja sega do zadnjega trenutka človekovega življenja, kajti za človeka pomeni oazo, iz katere živi, v katero se vrača zlasti tedaj, ko svet ogroža katerokoli osebo ali skupno vrednoto. V sedanjem razkristjanjenem in razosebljenem času je prav pastoralna skrb za družino (vzgoja mladih za družinsko življenje, pastorec družine, skupina družinske duhovnosti ipd.) eno izmed glavnih torišč sedanje pastore in lahko rečemo, da je prav v tem tudi velika »šansa« Cerkve.« O prvih poskusih in uspehih nove pastore poroča nepodpisani članek »Prve lastovke«. O pastoralnih izkušnjah poroča tudi rubrika »Pastoralne skušnje in problemi, kjer najdemo med drugim razpravo »Kako je Cerkev v Sloveniji sledila razvoju urbanizacije in industrializacije v zadnjih sto letih«, ki so jo napisali Rafko Lešnik, Rafko Valenčič in Viljem Pangerl. V rubriki »Duhovniški problemi« razpravlja Stanko Žakelj »o človeški in krščanski zrelosti«, v rubriki »Dialog« pa najdemo zanimiv članek »Odnos duhovnikov do ljudskih pobožnosti. Nepodpisan avtor zagovarja pomen in smisel takih pobožnosti, kot so npr.

Revija »Jezik in slovstvo«

Končno smo dočakali tako številko revije »Jezik in slovstvo«, ki smo je res lahko veseli. V njej je vse polno takega, kar nam vzbuja zadovoljstvo in zadoščenje. Obširna, dvojna, 6. in 7. številka se začne z razpravo prof. Franceta Bezljaja, ki ima latinski naslov »Liber de Semplicibus Benedicti Rinii«. V njej poroča slovenski javnosti o svojem zanimivem odkritju, da je namreč našel v starem rokopisu iz leta 1415, ki ga hranijo v knjižnici Svetega Marka v Benetkah vse polno slovenskih imen za zdravilna zelišča. Pri omenjenem rokopisu, ki ga je napisal beneški zdravnik Benedikt Rini, je šlo za nekak uradni merceološki seznam zdravilnih zelišč, ki so jih smeli kupovati beneški trgovci

in zdravniki. Beneška republika je bila namreč prva dežela v Evropi, ki je uvedla strogo nadzorstvo nad rastlinami in drugimi snovmi, iz katerih so po tajnih receptih varili lekarnarji zdravila. Zaradi takega nadzorstva pa je bilo potrebno napraviti seznam dovoljenih rastlin. Tako je nastal seznam zdravilnih rastlin v latinščini, grščini, rabščini, nemščini in v jeziku, ki je označen za »sclavonice«. Vse dozda so hrvaški jezikoslovci trdili, da gre za hrvaška rastlinska imena in slovenski so jim verjeli. Zdaj je prof. Bezljaj odkril, da gre v veliki meri za slovenska imena zdravilnih zelišč, kakor jih še danes uporabljajo na Krasu in drugod v Slove-

(dalje na 7. strani)

(dalje na 7. strani)

Kulturne novice

O novem romanu Fulvia Tomizza

Tržaško-istrski pisatelj Fulvio Tomizza je objavil pred kratkim pri založbi Mondadori novo knjigo, ki ima naslov »Dove tornare« (Kam se vrniti). Označil jo je za roman, vendar pa ni roman v tradicionalnem pomenu, ker je dogajanje le rahlo povezano na različnih krajih in v različnem okolju. Povezuje jih le oseba nosilca dogajanja in njegove žene.

Prvi del se dogaja v Pragi, nekako v današnjem času, vsekakor po Dubčekovem padcu. Tomizza pripoveduje v prvi osebi, enako kot v ostalih treh delih, in očitno je, da je v vsej knjigi marsikaj avtobiografskega. Vendar pa bi bilo zgrešeno, če bi mislili, da gre za spomine ali za pravo avtobiografijo, kajti Tomizza čisto prosto prepleta resnično in domišljijско dogajanje. V tem pogledu si jemlje veliko svobode in umetniška domišljija ni v ničemer prikrajšana. Hkrati pa je v njegovem pripovedovanju toliko dokumentarnosti, da lahko razberemo iz njega pisateljevo duhovno pot, odkar smo se srečali z njim v njegovi prejšnji knjigi, to je v »Miriaminem mestu«, in da smo si lahko na jasnem o njegovih lastnih idejah in o njegovem duhovnem svetu. Pod naslovom »Praški vodič« naslika Tomizza barvito pa vendar mračno podobo današnje Prage, kjer živijo ljudje morda bolj pod težo neke nejasne more kot pa pravega strahu.

V drugem delu, ki ima naslov »Rimski prijatelj«, podaja Tomizza značilno podobo rimskega intelektualca, pisatelja in kritika, liberalnega in široko angažiranega komunista, pa vendar

v bistvu ujetnika lastne tesnobe in duhovno perversnega okolja. V tretjem delu, ki je po našem mnenju najboljši in ima naslov »Majhna usmiljenost«, je združil dvoje globokih doživetij: srečanje z umirajočim mladeničem v Trstu, ki se je polil z bencinom in sežgal — njegova družina je bila doma iz Istre kot Tomizza — in potovanje v Sveto deželo v ženini družbi ter duhovna srečanja z nebeškim Učenikom med odsonca ožganimi judejskimi griči, ki spominjajo na istrsko pokrajino. V četrtem delu »Hiša na deželi« pa opisuje svoje življenje v domači Istri, kamor se pogosto vrača z ženo.

Tomizzove dozdevno preproste, skoro naivne zgodbe brez napetega dogajanja so v resnici stilistično izredno prefinjene in globoke. Njihova napetost je na miselni duhovni ravni in je tako močna, da ne moremo odložiti knjige iz rok, dokler ne pridemo do konca.

f.j.

Iz Goriške

ZA VPIS V ŠOLE

Občinski uslužbenci bodo te dni začeli razdeljevati vpisovalne pole staršem tistih otrok, ki so se rodili leta 1968 in bodo prihodnje leto morali obiskovati prvi razred osnovne šole. Kakor je že več let navada, je goriški župan poslal obenem s polami tudi pismo s pozdavi in željami za uspešen napredek otrok.

NOVA ŠTEVILKA »CERKVE V SEDANJEM SVETU«

(Nadaljevanje s 6. strani)

šmarnice, tj. šmarnične pobožnosti, ne daje prav mlajšim duhovnikom, ki jih odklanjajo, in daje nekaj nasvetov, kako bi jih pozivili in napravili bolj aktualne. Zanimiva je tudi rubrika »Knjige in revije«.

Ob revijah »Cerkev v sedanjem svetu«, ki je namenjena predvsem duhovnikom kot pripomoček pri dušnem pastirstvu, in »Znamenja«, ki je esejistično-filozofska, Slovenci še vedno pogrešamo revijo, ki bi obravnavala tudi teološke teme in probleme ter bi bila privlačna predvsem za laika, ki ga zanimajo vprašanja vere in verstev sploh.

Ameriška Idrija na dražbi

Ameriška tiskovna agencija Associated Press je javila v petek, da je bilo prodano na javni dražbi mestice Idria v Kaliforniji, ki šteje 48 stanovanjskih zgradb, cerkev in opuščen rudnik živega srebra. Izdraženo je bilo za 300.000 dolarjev. Izdražila ga je neka družba za nepremičnine, v imenu kupcev, ki hočejo ohraniti inkognito. Mestice leži v grofiji San Benito, 165 milj južno od San Francisca. Svoj čas je bilo eno izmed desetih največjih rudnikov živega srebra na svetu. Ni dvoma, da izhaja njegovo ime od slovenske Idrije, vprašanje je le, kako je prišlo do nje. Verjetno so mu ga dali slovenski rudarji ali inženirji. V mestecu sta bila nazadnje le še 2 prebivavca.

V združenih državah je še nekaj drugih krajev, ki nosijo slovenska imena, katera so jim dali slovenski naseljenci.

KAKO JE S SNAGO V ITALIJI?

Te dni je bila objavljena neka statistika, iz katere je razvidno, da porabi vsak prebivavec Italije poprečno po 13 in pol kil mila in pralnih praškov na leto, ali 39 gramov na dan. S tem je prebivavstvo Italije na sedmem mestu v Evropi. Bolj »snažni« so Švircarji (20 kg), Zahodni Nemci, Holandci, Danci, Belgijci in Francozi, za Italijani pa pridejo Britanci, Norvežani, Portugalci, Avstrijci, Španci in drugi.

REVIJA »JEZIK IN SLOVSTVO«

(nadaljevanje s 6. strani)

niji, kar je tudi logično, kajti po vsej verjetnosti so kupovali beneški lekarnarji taka zelišča v svoji bližini, to je v Beneški Sloveniji, na Primorskem in na Krasu, saj so ljudje od tam prinašali taka zelišča tudi na mestne trge v Furlaniji in v beneških mestih v Istri.

Več razprav v tej številki pa strokovno obravnava nedavno odkriti starogorski slovenski rokopis iz konca 15. stoletja, ki mu pripisujejo slovenisti veliko važnost, ker se zdi, da potrjuje hipotezo, da je obstajalo v srednjem veku rokopisno slovensko slovstvo, v glavnem seveda cerkveno, o čemer se je doslej le domnevalo. O rokopisu pišejo in ga analizirajo Tine Logar, Breda Pogorelec, in Jože Koruza, ki so vsi znani po svojem veselju do odkrivanja in po svojih sposobnostih. Vilko Novak pa piše o prekmurskih rokopisnih pesmaricah, ki so doslej tudi veljale za hrvaške, namreč za kajkavske. Janez Kos in Ema Umek, Jože Koruza, Breda Pogorelec in Dušan Ludvik pa prikazujejo dve slovenski in eno nemško pesem, ki jih je zložil okrog leta 1715 oskrbnik graščine Slatna Jančević in so jih tudi šele pred kratkim odkrili v arhivu starih urbarjev. Napisal jih je namreč kar v urbar, kar je nov dokaz, da je bila slovenščina doma tudi na gradovih, v nasprotju z dosedanjimi teorijami, da se je na gradovih govorilo samo nemško.

To zanimivo vsebino revije dopolnjuje še razprava Jožeta Stabéja o vplivu in vrednosti Pohlinovega besedišča, ki so ga doslej slavisti preveč zapostavljali in podcenjevali Teodor Domej, Janez Kos, Peter Ribnikar, Ema Umek, Erich Prunč in Jože Koruza pa prikazujejo starodavne slovenske prisega iz raznih slovenskih pokrajin. To vsebino dopolnjujejo še zanimivi zapiski.

Mleko - 150 lir za liter

Po pogajanjih, ki jih je imela vsedržavna Zveza neposrednih obdelovalcev zemlje v Rimu z vlado in njenimi organi, se je vlada obvezala, da bo ceno mleka pri živinorejcih zvišala na 150 lir za liter.

S to vladno obvezo je Zveza neposrednih obdelovalcev dosegla uspeh, za katerega se je dolgo borila, ne da bi dobila kakršnokoli podporo od drugih strokovnih organizacij.

Vsi se morajo zavedati, da je položaj na kmetijah izredno težaven. Če bo kriza, v katero je bilo pahnjeno kmetijstvo, trajala, bo v kratkem

propadla vsa živinoreja v državi in z njo ves mlečni pridelek.

Kako je prišlo do tega? Analizirajmo najbolj vidne vzroke: po eni strani so stroški za krmo iz dneva v dane večji, po drugi splošna kriza in razvrednotenje italijanske lire vedno bolj krčita pičli zaslužek, ki ga ima kmetovalec.

Če bi kdo trdil, da je zahteva po minimalni zagotovljeni ceni 150 lir za liter mleka prevelika ali pretirana, naj ne pozabi, da imajo kmetovalci nezavidljiv rekord: kmečko delo zahteva največ truda in nudi najnižjo plačo. Plača za kmetovo trdo delo je cena, po kateri lahko prodaja svoje pridelke.

Ne pozabimo, da stane liter mleka manj kot steklenica mineralne vode.

Zato bomo še naprej vztrajali z našimi zahtevami za doseg pravičnih cen, ki bodo upoštevale vse podražitve stroškov pridelovanja.

ZVEZA NEPOSREDNIH OBDELOVALCEV
OBDOJA ATENTAT V BRESCI

Vsodržavna Zveza neposrednih obdelovalcev zemlje, ogorčena nad podlim atentatom v Bresci, se v imenu kmetovalcev pridružuje obsodbi, ki jo je izrekla vsa demokratična javnost. Pokol je nadaljnji dokaz, da se hoče zavreti napredek, za katerega se bori delavski razred.

Zato kmetovalci, zvesti ustavi, ki se je rodila iz odporniškega gibanja, poudarjajo, da bodo še dalje branili demokratične pridobitve.

MAC COYEVO PLEME

JACK LONDON

8

Kapitan Davenport je napravil kompromis, tako da je zavrtil krmilo za eno točko in pol, in potem je odšel navzgor, v spremstvu Mac Coya in prvega častnika, da bi ugotovil, če je videti kopno. Jadra so bila razvita, tako da je »Pyrenees« plula s hitrostjo desetih vozlov. Morje se je naglo umirjalo. V bisernobarvni megli ni bilo opaziti nikake vrzeli in ob desetih je začel postajati kapitan Davenport živčen. Vsi mornarji so bili na svojih mestih, da bi ob prvem klicu s prednjega krova, da je videti kopno, planili kot vrage in preokrenili ladjo proti vetru. Tisto kopno — čer, v katero buta morje — bi bila že nevarno blizu, ko bi se pokazala v taki megli.

Minila je še ena ura. Trije mornarji, ki so bili na straži v koših na jamborih, so pozorno špejali skozi biserno žarčenje.

»In če zgrešimo Mangarevo?« je nenadoma vprašal kapitan Davenport.

Mac Coy je milo odgovoril, ne da bi dvignil oči:

»No, potem boste pluli naprej, kapitan. To je edino, kar je mogoče storiti. Pred nami je vse otočje Paumotus. Lahko plujemo tisoč milj med čermi in atoli. Prej ali slej bomo že našli kak primeren otoček.«

»Potem pa plujmo naprej,« je rekel kapitan Davenport in poudaril svoj namen s tem, da je spet zlezal dol na krov. »Mangarevo smo namreč zgrešili. Bogve, kje je drugo najbližje kopno. Škoda, da nisem zaokrenil še pol točke več,« je priznal po hipu premolka. »Ta prekleta struja je vražja za morjeplovca.«

»Nekdanji morjeplovci so imenovali Paumotus Nevarno otočje,« je rekel Mac Coy, ko so spet prišli na zadnji krov. »In tako

so ga imenovali delno prav zaradi te struje.«

»Nekoč sem govoril v Sydneyu z nekim mornarjem,« je rekel gospod König. »Trgovalec je po otočju Paumotus. Rekel mi je, da znaša zavarovanje osemnajst odstotkov. Je to res?«

Mac Coy se je nasmehnil in pritrdil.

»Če so sploh pripravljeni zavarovati,« je pojasnil. »Ladjarji črtajo vsako leto iz bilanc dvajset odstotkov cene svojih ladij.«

»Moj Bog!« je zastokal kapitan Davenport. »To skrči življenje ladje na pet let.«

Potem je žalostno zmajeval z glavo in mrmral: »Slabe vode to, slabe vode!«

Spet so stopili v kabino, da bi si ogledali veliki splošni morjevid. Toda strupeni plini so jih pregnali kašljajoče in napol zadušene nazaj na krov.

»Tole je otok Moerenhout,« je dejal kapitan in pokazal točko na morjevidu, ki ga je bil razgrnil na strehi kabine. »Ne more biti več kot sto milj oddaljen.«

»Stodeset milj,« je odvrnil Mac Coy in dvomljivo zmajeval z glavo. »Lahko bi pripluli do tja, a je težaven kraj. Lahko bi spravil ladjo na peščino, kot bi jo lahko spravil na čeri. Težaven kraj, zelo, zelo težaven.«

»Tvegali bomo,« je odločil kapitan Davenport in pohitel dati moštvo povelja za spremembo smeri.

Površino jader so skrčili že zgodaj popoldne, da bi preprečili, da bi jih ponoči zaneslo mimo otoka. In v drugi polovici popoldneva je postalo moštvo spet veselo. Zemlja je bila že zelo blizu in kmalu bo konec trpljenja.

(Dalje)

V kakšni civilizaciji živimo

V nekem predmestju Chicaga se je pojavila v petek zvečer nenadno smrtna nevarnost za 14.000 prebivalcev.

Iz cisterne v pristanu, kjer je bila vskladiščena kislina silicijevih tetraklorur, je steklo okrog 50.00 galon — več stotisoč litrov — tega strašnega tekočega strupa, ki pa postane še nevarnejši, če pride v dotik z vodo. V tem primeru se spremeni v plin, in zadoosti je, da ga človek dvakrat vdihne, pa je mrtev. Iz tekočega strupa se je napravil zaradi naglega izhlapevanja gost oblak umazano bele barve, dolg osem kilometrov in širok skoraj en kilometer. Če bi bilo začelo deževati ali če bi bilo vreme megleno, bi bil nastal smrtonosni plin, ki bi bil lahko pokončal vseh 14.000 prebivalcev. Na srečo pa je bilo vreme suho in veter je začel odnašati grozeči oblak proč od naselbine in ga razganjati.

Grozeče nevarnosti so se prvi zavedli ljudje, ki so čakali na avtobus, pa so nenadoma začutili težave pri dihanju. Naglo so se razbežali in telefonirali po pomoč. Oblasti so takoj odredile evakuacijo prebivalstva, kljub temu pa je obstajala smrtna nevarnost za primer, da bi se bilo vreme poslab-

šalo. Na srečo se to ni zgodilo. Guverner Illinoisa Daniel Warker je mobiliziral in poslal na pomoč nacionalno gardo, da je pomagala pri evakuaciji. Uvedli so preiskavo, da bi ugotovili, kako se je moglo zgoditi, da je steklo toliko smrtnonevarnega strupa iz cisterne. Ne izključujejo sabotaže. Skupina delavcev v posebni varnostni opremi je skušala v vsej naglici odkriti luknjo v steni cisterne, skozi katero je tekla strašna tekočina. Poskus, da bi strupeno mlako odstranili s črpanjem, se je ponesrečil.

To je dejansko le nov dokaz, v kakšnem strašnim nevarnostim je izpostavljeno prebivalstvo industrijskih krajev, ne da bi samo kaj slutilo. To je znano samo strokovnjakom, ki pa so seveda po veliki večini v službi industrij in molčijo, upajoč, da se ne bo nič zgodilo. Vendar pa se lahko zgodi kak incident, kot je bil ta, ki bi lahko povzročil strašno katastrofo. Druge oblike zastrupljanja po industrijah, ki se ne menijo za človečanske ozire in za zdravje prebivalstva, so sicer manj dramatične, a na daljši rok nič manj nevarne npr. zastupljanje morja z živosrebrnimi odpadkovinami, z zastupljanjem ozračja, živil in podobno.

ELEKTRIČNI AVTO

Prvi rezultati petrolejske krize, ki je spodbudila nove tehnološke raziskave, se že začenjajo kazati. V Združenih državah je družba EVI INC. predstavila te dni javnosti avto na električne baterije, ki lahko vozi s hitrostjo 40 kilometrov na uro in 72 kilometrov daleč, nakar si v šestih urah in pol, to je praktično čez noč, sam spet napolni baterije. Avtomobilček ima za zdaj tri kolesa in karoserijo iz plastike ter tehta samo 180 kilogramov. V njem sta dva sedeža, stane pa 700 tisoč lir.

Prihodnje leto bodo začeli s serijsko izdelavo tega tipa. Seveda pa je to šele začetek. Sčasoma bodo prihajali na trg vedno popolnejši električni avtomobili, čeprav ni rečeno, da je ravno to avto prihodnosti, ker je možno, da bodo še hitreje razvili avto na kako drugo pogonsko sredstvo, na primer na vodik ali na atomske baterije, predvsem za daljše vožnje.

—o—

Za dobro voljo

»Francelj, ti naši novi sosedi pa, kakor kaže žive v pomanjkanju!«

»Tako? Kdo pa ti je to povedal?«

»Veš, že večkrat sem si šla tja kaj sposodit in pomisli, nikdar niso imeli!«

—o—

— Verjemi mi, alkohol pijem le iz razočaranja.

— In zakaj si tako razočaran?

— Ker je tako drag!

—o—

»Kakšna pa je pravzaprav tvoja nova prijateljica?«

»Strašno varčna.«

»A tako?«

»Pomisli, ima celo druge moške, samo da bi svojega štedila.«

—o—

— In zakaj se boš zdaj ločil od žene, ko sta toliko let skupaj v miru živela,

— Rekla mi je slepec.

— Kako ji kaj takega le pride na misel?

— Vidiš, tako je bilo: vrnil sem se s potovanja in našel pri ženi drugega. Vprašal sem jo, kaj je to, pa je rekla: če tega ne vidiš, si pa res slepec!

—o—

»Tebi manjkajo samo še rogovi in bi bil pravi osel.«

»Ampak osel vendar nima rogov!«

»No, potem ti pač nič ne manjka!«

—o—

— Kaj je rekel oče, ko je videl tvoje zadnje spricevalo?

— Ali nespodobne besede lahko izpustim, gospod razrednik?

— Prosim, na vsak način!

— No, potem pravzaprav ni nič rekel.

—o—

Dva strokovnjaka sta zidala visoko gori na tovarniškem dimniku. »Poglej, poglej,« pravi eden, »tam spodaj pa pelje reševalni avto.« — »Na, kako gre danes vse hitro.« — »Kaj hočeš s tem reči?« — »Pred petimi minutami mi je padlo kladivo v globočino, zdaj so pa že z rešilnim vozom tu.«